

købslaanet, skulde kunne løse Spørgsmaal, tør man ikke forvente; dette løses neppe paa tilfredsstillende Maade uden gennem Ekspropriation.

Flertallet maa fremdeles fastholde Bestemmelsen om Etableringslaan. Netop i disse Tider, hvor Adgangen til Erhverv bliver mere og mere vanskelig, vil det være af Betydning for den dygtige ubemidlede Landboudom, at der i Loven findes Bestemmelser, som kan komme den Del af Befolkningen til gode.

Ligeledes maa Flertallet fastholde Lovforslagets Bestemmelser angaaende Besiddelsesformen for offentlig Jord, der som før nævnt fastlagdes ved Venstres Medvirkning til Gennemførelse af Loven af 4. Oktober 1919. Det den Gang fastlagte Grundlag maa fastholdes, og Flertallet maa gaa imod det nye og uprøvede i den Fremgangsmaade, som Venstre vil indføre med Forskelsprioriteten, som efter Flertallets Mening ganske vil ødelægge det Princip, der blev knæsat ved Loven af 4. Oktober 1919, og medføre en Ulighed overfor Ansøgerne til Gunst for dem, der ønsker at forrente en fast Obligationsgæld i Stedet for Jordværdien.

Endvidere tiltræder Flertallet Ændringsforslag om, at Gartnerier og Havebrug tages med ind under Loven, saaledes at de samme Begunstigelser delvis opnaas for dette Erhverv med Hensyn til Laan og Rentevilkkaar, naar Jordtilliggendet ikke er under $1\frac{1}{2}$ ha.

Et *Mindretal* (Madsen-Mygdal, C. O. Pedersen, Pinstrup, Thorhauge og Vadgaard) kan ikke give Tilslutning til Landbrugsministerens Forslag, selv om Ekspropriationsbestemmelserne og den kommunale Udstykning er udgaaet af dette.

Et ved store offentlige Midler Aar for Aar stadig fortsat Statsopkøb af Jord, der paalægges Fæstetvang og aldrig kan overgaa til frit Selveje, betyder en fuldstændig Kursændring i vort Lands Landbolovgivning, og den foreslaaede Form for offentligt Fæste vil efter Mindretallets Opfattelse i det lange Løb virke højst uheldigt og være uforeneligt med en intensiv

Landbrugskultur, hvor Jordens Værdi udgør en stadig aftagende Brøkdæl af den Kapital, som hele Landbrugsbedriften beslaglægger.

Mindretallet har dog som en Indrømmelse overfor Udvalgets Flertal stillet Forslag om at lade de to Brugsformer offentligt Fæste og Selveje indgaa Side om Side i Udstykningslovgivningen, saaledes at den jordsøgende Ungdom selv faar frit Valg under lige økonomiske Vilkaar for de to Brugsformer, og man har fra Mindretallets Side været villig til nærmere Forhandling vedrørende denne Ligestilling. Da imidlertid Flertallet heroverfor har fastholdt den absolutte Fæstetvang overfor al den Jord, som Staten køber, har Forhandling herom været udelukket. Mindretallet har derefter stillet samme Ændringsforslag som i forrige Samling, dog med enkelte formelle Ændringer, der giver en klarere Affattelse med Hensyn til Laanebevillingernes Størrelse.

Med Hensyn til Etableringslaanene har Mindretallet udtalt sin Villighed til at forhandle om en Ordning, hvorved der i særlige Tilfælde gives Adgang til at yde Etableringslaan. Men som almindelig Foranstaltning kan Mindretallet ikke give Tilslutning til Ydelsen af Etableringslaan, dels fordi den almindelige Gældsbyrde derved øges, dels fordi der i en stærk Formindskelse eller Ophævelse af Kravet om opsparet Egenkapital rummes en Fare for, at uegnede Ansøgere kommer i Betragtning, hvilket erfaringsmæssigt er til lige saa stor Skade for dem selv, som det er uheldigt for Udstykningsarbejdet.

De af Landbrugsministeren stillede Ændringsforslag, der gaar ud paa, at Laan ogsaa kan ydes til Oprettelse af mindre Brug med Gartneri eller havemæssig Dyrkning som Hovedformaal, kan Mindretallet yde sin Tilslutning, dog kun for saa vidt angaar Jord i Selveje, idet Mindretallet maa anse det for overordentlig uheldigt, om man i en saa intensiv Kultur som Gartneriet, hvor selve Jorden ofte udgør en endnu mindre Part af hele Driftsappa-